

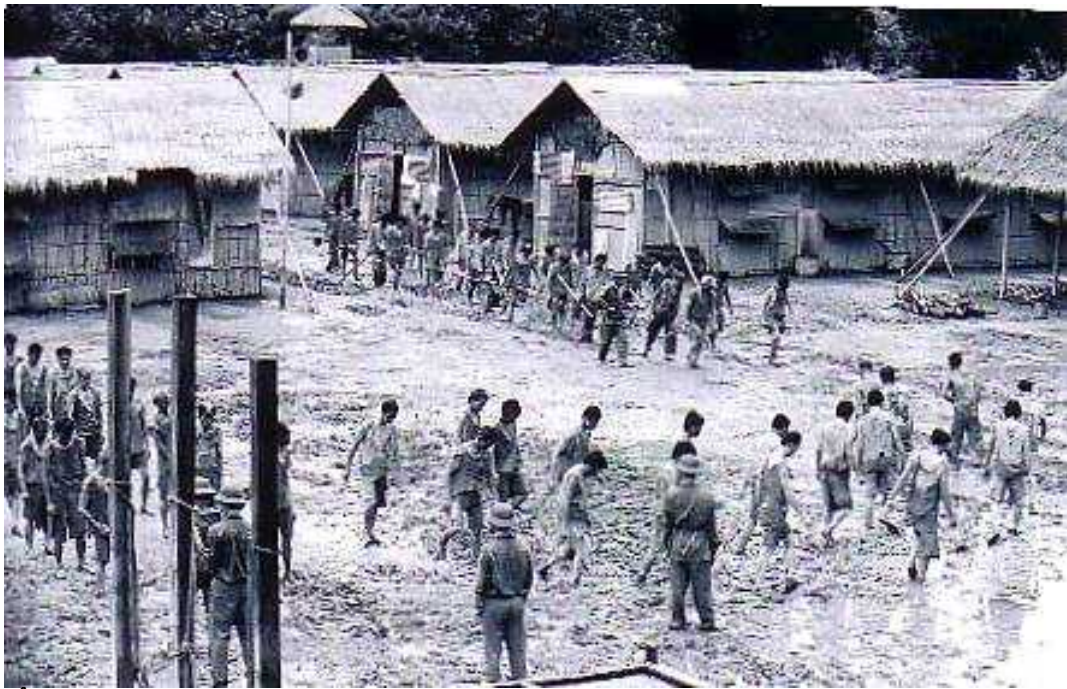
Trở lại rừng già

Tác Giả: Vũ Ánh

Chúa Nhật, 20 Tháng 6 Năm 2010 16:06

*Chén rượu rót vui, buồn bên kia biên
trần trên tay bóng tình nghĩa bao năm*

*Anh em ta rời đi đã a ngóc xa xăm
sống sót quay về tìm hồn thân kỷ*

*Òi những mái tóc xanh già bạc trở lại
máu vẫn mọt dòng chảy vẫn in nhòc vịnh
Ngồi ở sống mũi kỷ chết trong lòng thỉnh
thưa cùm kẹp xa kia chớ a nguôi hồn*

*Mọt chén rượu cho đi còn nhòc mọt
khóc buồn bè vùi đời rồi rừng thiêng
tử cho thỉnh sống sót dù còn nguyên
trên đất mọt cỏ hồn nhòc đã chết*
(Hồn hai mọt năm gặp lại-Nguyễn Thanh Khiết)

Bài thơ trên còn dài. Nó không phải bài thơ của những người HO mà là mọt trong những bài thơ của mọt cựu tù nhân chính trị sống sót trở về tìm mọt trở lại rừng già: A-20 Xuân Phò. Bài thơ được ghi chép cho những người thỉnh phải trải qua nhiều năm của đời mình trong cái trại tù đặc biệt này nhân dịp anh Vũ Trở lại Khố và Úc qua thăm các buồn tù cũ A-20 và có mọt cuộc họp mọt giới ở huyện B của California. Được thỉnh Khiết, mọt chúng ta sống sót và chúng ta sống sót mọt trái tim còn biết rung động sau những cơn đau khổ nghĩ.

Khi vào tù, Nguyễn Thanh Khiết còn trẻ, rất trẻ, mọt đôi mươi đôi mươi, những tính tình của trẻ và chung thủy vẫn đời đời. Vì nhiều lý do khác nhau, Nguyễn Thanh Khiết ở lại Việt Nam chấp nhận mọt cuộc sống nghèo khổ những vẫn giữ được tinh thần trong sáng của mọt cựu tù nhân chính trị.

Trở lại những gì

Tác Giả: Vũ Ánh

Chúa Nhật, 20 Tháng 6 Năm 2010 16:06

Tâm sự của người cựu chiến binh trong video thực tế hiện lý tưởng của mình vẫn còn bàng bạc trang trở lại trên mặt trang blog 20 năm sau—blog của những người A-20. Giờ đây lúc chúng tôi, những người từ A-20 lưu lại ở Mỹ và những người khác trên thế giới, tóc đã bạc trắng mà vẫn còn phải tiếp tục mưu sinh, thì Khiết và những đôi cánh tay gầy guộc của anh sang bên này bờ Thái Bình Dương tiếp hợp đàn anh, bạn bè, những người cùng trở lại qua mặt blog thực hiện những tình nguyện của những người tù nhân trở lại những người A-20.

Hãy nghe tiếp tâm sự của út Khiết mà nay tóc cũng đã muối những hạt tiêu:

Mặt chén rót gió hoài thong trôi nổi
buổi chia tay tan tác bên những người trở lại
rồi u đời sao bên bè cũ đời này
thời yên ngựa, rừng già m già đâu nữa
□

Thong già chất ôm thong đang chong gió
nổi cười không tròn trên vết cùn xưa
nhấc nhau mặt thời đời này ngấm mả
già trở lại già c điều nhau qua đời
□

A-20 tóc tang, trùng trùng xương máu
Xuân Phụng c bên bè năm đó bên
chén rượu phụng giởng nhụy chụyển năm mả
thực đời, hời sinh vữa qua mặt k!

Trò chơi trò chơi

Tác Giả: Vũ Ánh

Chúa Nhật, 20 Tháng 6 Năm 2010 16:06

(Hội hai mặt i năm g p i-Nguy n Thanh Khi t)

A-20 n m thung lũng Xuân Ph c, m t thung lũng t th n, vào r i khó có đ ng ra. Mu n vào t i đây, ng i ta ph i v t qua 60 cây s đ ng r ng. Nh ng t i sao tr i này đ c g i là tr i trò chơi? Th c ra, không có m t tài li u nào đ nh nghĩa nh ng tr i x p vào lo i A, nh ng do qui ch đ i v i tù nhân c i t o đ c bi t kh t khe h n c các ki u tr i Lý Bá S hay Đ m Đùn, nên chúng tôi g i A-20 là tr i trò chơi.

Nh ng đ có th mô t m t cách t ng quát, m t tr i tù đ c g i là tr i trò chơi khi nó đ c s đ ng đ làm tan v s c đ kháng t t ng c a nh ng tù nhân c i t o c ng đ u nh t t p trung t sau các cu c thanh l c nh ng tr i khác. Nói tóm l i, tr phi có nh ng bi n chuy n chính tr ngo i t i, nh ng tù c i t o t i tr i này có th b nh t r t lâu và không đ c xét tha. Nh ng cán b đ i u tra tr c khi ghi chúng tôi vào danh sách chuy n tr i theo ph ng án 4 (ph ng án thanh l c) đã nói hu ch to t: “Vào đây (A-20) thì có thép cũng ph i ch y. Lũ chúng bay c g i là rũ tù v i nh ng h s ch t đi theo.”

Tr c đây, khi xem phim “V t sóng,” th y đ o di n Hàm Tr n đ ng c nh m t tr i tù C ng S n, tôi th y m i ch đúng đ c m t ph n s th c nh ng năm tháng mà chúng tôi ph i tr i qua. Cái tr i trò chơi đã t ng l y đi c a chúng tôi tu i tr và s c l c không b n l y n c đ ng nh tr i tù C ng S n c a “V t sóng.”

Tr i trò chơi A-20 r t đ p và nhìn qua, ng i ta có c m t ng đó là m t đ a đi m du l ch: v n rau, ao cá, nh ng hàng đ a th ng th p, nh ng căn bu ng giam b ng g ch, mái l p ngói đ , b n m b ng xi măng, nhà ăn, m t phòng văn hóa v i nh ng sách đ , m t h i tr ng thên thang có s c ch a 1,000 ng i.

Nh ng cu c s ng c a tù nhân đ ng sau cái đ p khang trang này là c m t đ a ng c tr n gian: ăn đói, làm vi c kh sai, b nh không có thu c, ít đ c g p m t gia đình, m i bu i t i, tù nhân ph i “ng i đ ng” đ phê phán nhau v lao đ ng, bình b u m c ăn hàng tháng, l y c a ng i này cho ng i kia gây chia r c u xé nhau trong s tù nhân. Đó là ch a k đ n nh ng bu i t i, b n cán b tr i giam bu c tù nhân ph i ng i đ u t l n nhau. H cài vào m t h th ng ăng-ten dày đ c và nh ng dây xà lim k lu t mà chúng tôi g i là chu ng c p cũng đ c đ ng lên. Cán b an ninh th ng áp đ ng chi n thu t “ra tay tr c,” nghĩa là m t ng i tù ch b báo cáo là “không an tâm c i t o” s ph i vào n m trong chu ng c p hàng năm tr i, b c t th c ph m, c t n c u ng.

Cho t i nay, tôi còn nh khá rõ ràng nh ng “chúa ng c” (t ng đ ch nh ng ng i b cùm lâu nh t trong chu ng c p) trong chu ng c p t i tr i E (tr i ngoài cùng đ p nh t và k lu t cũng kinh kh ng nh t): Tr n Danh San (lu t s) 3 năm, Đoàn Bá Ph (c u sĩ quan Nh y Dù, thân

Trở lại trường giam

Tác Giả: Vũ Ánh

Chúa Nhật, 20 Tháng 6 Năm 2010 16:06

phụ của cháu Đoàn Võ Nam Phương và đồng nghiệp của Bill Gates) 3 năm, Phạm Đức Nhì (sĩ quan chính huấn Nghiệp Dục) 2 năm, cô Lê Sáng (chuyên viên môn Vovinam) mất năm rồi, Phạm Chí Thành (con trai sĩ gia quân đội Phạm Văn Sơn) 3 năm, linh mục Nguyễn Văn Vàng (Đòng Chúa Kitô) 3 năm và qua đời từ chuồng cọp, Trần Công Linh (sĩ quan Biệt Động Quân) 2 năm, linh mục Nguyễn Luân 3 năm và qua đời trong chuồng cọp, Huỳnh Công (hội trưởng viên cao cấp) 3 năm, Trần Quý Phong (cựu dân biểu VNCH) 2 năm, Duy Lam Nguyễn Tấn Nguyễn Tuấn (nhà văn, sĩ quan cao cấp) 3 năm, Nguyễn Đình Quý (sĩ quan cảnh sát) 2 năm và tôi, Vũ Ánh (nhà báo) 5 năm (kể từ chuồng cọp trở lại E-1 trở lại B)...

Vào thời gian nằm chuồng cọp nhớ về nhà, nhớ nhất là từ nhà tháng đầu tiên 1 năm và ngày nhốt là từ 3 năm đến 5 năm bùm chân. Mất bữa ăn trong chuồng cọp vào thời kỳ bùm thòm cung hay tù nhân bùm “đi,” mới biết cha chết đột ngột phát “2 muỗng cơm trên nắp chén muỗng và 2 muỗng nước,” nên đói khát triền miên từ ngày này qua ngày khác. Nhớ ngớ ngẩn hành động về thời chết ngộp vì tù do cai tù chết từ trường không ăn thua gì từ sự hành hạ của muỗi. Muỗi nhồi nhét đến nỗi, muỗi ngộp vì tù chúng tôi đành phải để cho khi nào chúng hút máu no nê, không bay đột ngột nhà thì lăn đùng xuống bùm bùm và chúng tôi lấy tay chà đạp giết chúng.

Cho nên, khi vào chuồng cọp chúng tôi phải lấy ngày làm đêm để ngủ chấp chôn trong những thùng thối, ăn uống thì uổng thối, ốm đau không có thuốc, sức lực tiêu tán rất mau. Để chấp nhận lấy những biện pháp này, chỉ còn một phương thức duy nhất: chấp nhận phần xác của mình, nghĩa là chấp nhận cái chết trong phòng kiên giam. Khi chấp nhận cái giá này sự thối rữa mình thối thái, hết lo lắng, vượt qua được đói, khát. Khi không còn nghĩ từ ngày ra khỏi cái chuồng cọp xây bằng bê tông cốt sắt, chúng tôi thấy không còn gì phải chấp nhận hay hy vọng nữa. Chúng tôi sống bình thường đến nỗi sau này, nhớ khi tôi từ trại: không hiểu những ngày tháng trong chuồng cọp của A-20 có phải là những ngày thì không và những ngày thì không giúp chúng tôi vượt qua khó khăn không?

Do cái giá mà chúng tôi phải trả, cho nên, khi Vũ Trường Khiết từ Úc qua gặp lấy những bạn tù trong cuộc họp hội nghị ở San Jose, ký ức bạn tôi ở Nam California lấy từ về với trở về những những khuôn mặt từ những nhớ đã bỏ quên chìm vào những ngày tháng long đong trên quê hương miền này. Tôi Bùi Đức Trung, Đoàn Phan Trí, Tôn “lò” (Trần Mạnh Tôn), Đỗ Đình Hoàng (Hoàng khoèo), Lê Tấn Cường, Hà Mạnh Phan, Hoàng Vũ Duyên, Hoàng Ngọc Thạch, Lương Văn Ngọc “Ngọc a,” Ngô Quốc Việt, Nguyễn Hoàng Đức, Nguyễn Quang Trình... cho đến Tây nhà đền Nguyễn Trần Nguyễn, Nguyễn Ngọc Tấn (Nguyễn dù hay Đa Kao, Tân Đôn), Trần Đức Long (Long cũn), Trần Bửu Ngọc (Ngọc đen), Trần Kim Hồi (Hồi bửu), Trần Văn Đôn (dutranyhan), Trần Văn Tám (Tám chùa), Võ Văn Sáu (Sáu hội hội), Vũ Xuân Thông, Vũ Đức Nghiêm, Trần Trung Hồi (Hồi Angola), Nhan Hữu Hữu, Nguyễn Đình Thu và còn nhiều nữa, tất cả những những những trở về mất mất thì trai trẻ, tuy đã ngã ngựa, tuy phải đi phó về những đòn thù khốn nạn nhốt, vẫn đứng vững, vẫn giữ được nhân cách, từ cách của những sĩ quan mất thì ngang dọc và cho từ những năm cuối đời và vẫn giữ được tinh thần trong sáng của một người lính.

Trí tuệ ng g

Tác Giả: Vũ Ánh

Chúa Nhật, 20 Tháng 6 Năm 2010 16:06

Và nay, với cánh tay của u út Khiết, chúng tôi, tất cả những người từ một thời của trí tuệ g đã có một đội hợp đoàn, không phải là đội đá v đá trí, mà đội cùng nhau chia sẻ, ghi lại những niềm vui cũ trên blog của trí tuệ g để giúp cho con cháu chúng ta hiểu cha và ông chúng đã làm việc và chiến đấu như thế nào trong cơn bão của lịch sử của Việt Nam.